

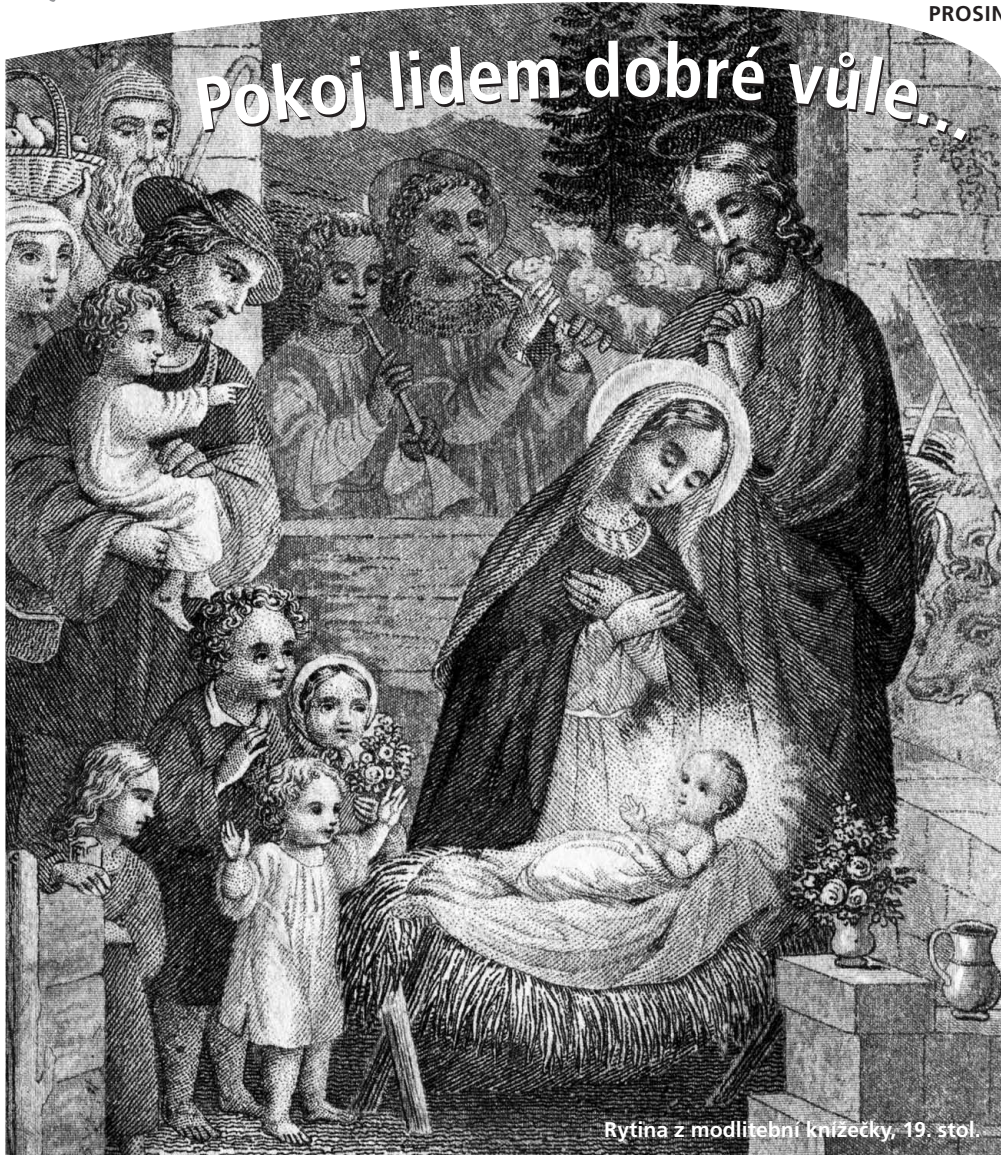
Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L.P. 2020

8

PROSINEC

Pokoj lidem dobré vůle...

Rytina z modlitební knížčky, 19. stol.

8. 11. / přímý přenos mše sv. z KCMT / celeburoval Marek Orko Vácha

Když je kněz na lopatkách... co má farnost dělat?

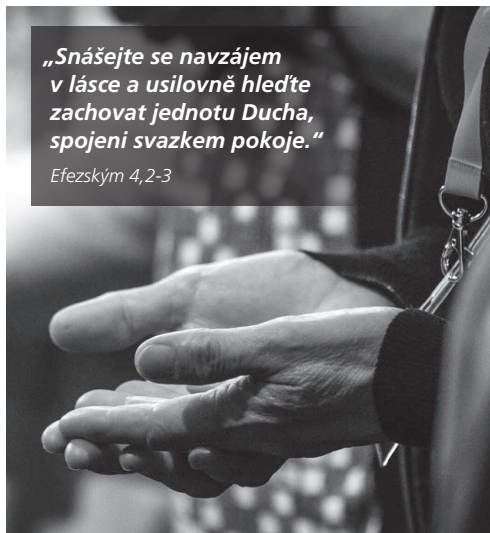
...No přeci frčet dál.

Normální zdravá farnost frčí dál, a to i bez svátostného servisu. To je asi základní poselství. Každý má ve farnosti své místo a pokračuje ve své práci. Tak a tady mám chuť skončit, ale asi to nepůjde, co? Tak pár povzbuzení. Každý člověk žije s Bohem na mnoha úrovních. Vztahy s nejbližšími, manžel – manželka, děti – babička atd., modlitba – Boží slovo, četba a spousta dalšího a úplně jako třešnička na dortu či špička pyramidy jsou svátosti. Nu a teď je čas to všechno oprášit, aby novým světlem mohly ve finále svátosti zazářit. Druhá strašně důležitá věc je, že neexistují dva světy ve smyslu profánní a duchovní. Existuje jen jeden Boží a od chvíle, kdy se pro nás Boží Syn stal člověkem, nejde žít jinak doma, jinak v kostele a jinak v práci, je to jeden Boží svět, který Bůh stvořil pro život v lásce a pro lásku a ne pro něco jiného. Tak hurá do proměn tohoto světa ve chrám.

Možná pro někoho zajímavá úvaha: „Čím se vlastně my křesťané odlišujeme od zbytku světa?“ Je to **vírou**? No možná ne, jen ten svět věří v něco jiného krátkodobého. Je to **láskou**? No možná taky tak úplně ne, ale bere za lásku možná něco jiného, co není oproštěno od nezištnosti. Je to v **naději**? No tak to asi ano. Tento svět také doufá, ale nemá to o co opřít. Promiňte všichni lidé dobré vůle – je to jen takové zbožné přání o naději.

„Snášejte se navzájem
v lásce a usilovně hleďte
zachovat jednotu Ducha,
spojení svazkem pokoje.“

Efezským 4,2-3

Naděje křesťana je v tom, že jsme **uvěřili v Boží lásku**, která se projevila excelentně tím, že se Bůh stal člověkem a dal svůj život za nás, aby každý, kdo uvěří, měl život věčný. To není nadřazenost křesťanů, ale jejich poklad, který nabízí světu.

Tak zpět k nám, co když jsou kněží na krovkách? Ať se obnovuje praktický křesťanský život v rodinách, ve světě, ve všem tom **bohatství naděje**, abychom se mohli zase sejít, ale ne stejní.

P. Michael

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, rok se sešel s rokem a budeme mít další Vánoce. Tento rok je zvláštní. Setkali jsme se s něčím novým. My, co jsme nezažili válku a pronásledování v době před revolucí, jsme konfrontováni s nejistotou a možná strachem, obavami. I v této době se nás ale může a chce dotýkat Pán, posílat nám své Slovo. Slovo, které přinese milost, pokoj, radost. Slovo, které přinese Jeho samého. Víme, že Slovo se stalo Tělem a přebývalo mezi námi. Před oslavami Vánoc je nám dána doba na jejich přípravu, a to hlavně duchovní. V jednom z přenosů mší svatých na ČT 2 v době koronavirové mě mimo jiné oslovilo kázání P. Marka Orko Váchy. Jediné, co si odneseme z tohoto světa, je láska. I v evangeliích čteme o pokladech, které si máme ukládat v nebi. Kéž je nám tato doba novým vykročením, nabráním sil a znovurozhodnutím jít cestou lásky. Z vlastních sil toho nejsme schopni, uznejme svou ubohost, ale vyjádřeme touhu, že chceme jako On milovat druhé, sebe i Jeho. Kéž prožijeme oslavu narození Krista osobně, kéž prožijeme, že se narodil (znovu narodil) do našich srdcí a učí nás, jak milovat, odpouštět a žít pro druhé, tak jak to činil a činí i dnes On sám.

Katka

*„Čím toto dítě bude,
vždyť je s ním ruka
Hospodinova!“*

Tak to čteme v Lukášově evangeliu při narození Jana Křtitele. Možná, že i my tak podobně přemýšlíme, když se narodí nám nebo našim blízkým dítě. Do jaké doby asi přichází, kdo na něj bude mít největší vliv? Zvládneme to jako rodina? Určitě nás mnoho podobných myšlenek zahltí. A tak raději si řekneme na uklidnění, hlavně ať je dítě zdravé, ať nemá již od malička nějaké zdravotní problémy.

Samozřejmě, že zdraví je nesmírně důležité. Zdraví je významným prvkem spokojeného života. A k tomu, aby si dítě udržovalo své zdraví na dobré úrovni, je potřebná také dobrá výchova v rodině, v okruhu celé širší rodiny. Dítě potřebuje dobrý základ. Základ, na němž se dá stavět kvalitní cesta. Děti budou žít zítra a pro ten budoucí svět je máme připravit, aby si ten svůj život uměly uspořádat lépe, aby se stvořitel-ské dílo rozvíjelo do stále větších krásy. Mají se z nich stát zralí křesťané, kteří budou žít podle zásad Ježíše Krista. Milovat Boha, milovat všechno, co Bůh stvořil, nádhru přírody a života kolem nás. Mít úctu k druhým lidem, milovat své blízké, vážit si předešlé generace. Mít lásku ve svém srdci, to je největší a nejdůležitější cíl pro každého člověka. Tudy se má vydat naše úsilí, naše výchova budoucí generace. Samozřejmě, že přijdou různé potíže mezi rodiči a dětmi. Takový je už život, nic není na této cestě jen uhlazené a jen podle našich představ, podle našeho přání. I Panna Maria měla mateřské starosti a potíže s výchovou syna. Možná někdo řekne: „To není snad ani možné, vždyť to byl Syn Boží“. Byl – a přece s Ním potíže měly,

a to takové, že by si je nepřál nikdo z vás. Vy máte byt a vaše žena věděla, kam se v těžké chvíli obrátit, když měla родit. Maria ještě odpoledne stála bezradně uprostřed cizího města. Musela se přemístit za město, do ústraní. Vy máte své soukromí, Ježíšova matka a jeho pěstoun je neměli. Dalo by se říci, že se u nich dveře netrhly, – ale jaképak jsou v jeskyni dveře? Vy máte též své nejistoty, ale vám každý říkal: „To je hezké děťátko“. Maria slyšela: Tvou duší pronikne meč. A museli jste zachraňovat život svého dítěte nočním útekem přes hranice? – Vy se namáháte, ale osud psanců v cizině neznáte. Josef a Marie s dítětem v náručí byli psanci. A když se vrátili domů? Vy také někdy dětem nerozumíte, ale Maria ani rozumět nemohla... Třeba v chrámě: nerozuměla, proč tak syn jednal; uchovávala jen vše v paměti, jen věřila, že se cosi velikého děje, že je Otec s Ním. Jedno trápení Maria neznala: naši nejistotu s výchovou. Ona měla jasno – Bůh byl pro ni všechno. Tak žila a vydávala svědectví o Boží lásce k nám lidem. I my máme svým životem přibližovat Boha svým dětem a učit je, jak křesťansky žít, a tak je dobře připravit do života.

Jak často slyšíme různé teorie, různé názory: Za všechno může dědičnost. Druzí zase tvrdí: Za všechno může prostředí. Sami pozorujeme, co všechno ovlivňuje naše děti, naši mládež: TV, internet, kamarádi, filmy, knížky, škola... Tady stojí dnešní rodiče, někdy jen jeden, a slyší varovné hlasy: vy zodpovídáte za své děti! Vy jste vinni, když to nejde, když se křesťanská a vůbec žádná výchova nedaří. A tak není divu, že vás napadají úzkostné myšlenky: nezkaží se naše děti? Co máme dělat, jak je vést? Co jim prospěje do jejich

života, co má smysl, aby jejich výchova byla úspěšná? Dá se něco napravit, když jsou s výchovou problémy? Předpisy o výchově nelze nadiktovat a jako kuchařské recepty všude stejně uplatňovat. Všude je jiné prostředí – nejen dítě, ale i každý rodič je jiný. A co je vůbec pro dítě základní? Pomáhat dítěti rozvíjet dobré vztahy k lidem, k přírodě, k práci, ke hře, k radosti, pěstovat v dětech dobrou povahu. A povaha, to není něco, s čím se člověk rodí. Dědičné jsou jen sklony. A těch je mnoho dobrých i zlých. Výchova rozhoduje, které sklony se upevní, které zase potlačí. Mám osobně dobrou zkušenost s mladými lidmi. V několika případech jsem nesl těžký nákup, přistoupil do mé blízkosti jeden chlapec s ochotou nést moji tašku s nákupem. Jindy zase dvě dvacetiletá děvčata. Měl jsem z toho nesmírnou radost. Jistě nejsou všichni stejní, ale byla to milá zkušenost s mladými lidmi.

Proč se některým rodičům výchova nepodaří? Ne proto, že by své děti neměli rádi, že by pro ně nechťeli to nejlepší. Základem jejich neúspěchu je nedůslednost. Schází jim trpělivost. Neúspěšní rodiče se víc soustředí na špatné než na kladné stránky. Příliš kritizují své dítě, někdy zase chybně nesprávné chování dítěte přehlížejí, protože nemají teď náladu vyvolat hádku, a přehlížením se nesprávné chování jen zhoršuje. Úspěšní rodiče se učí od svých dětí. Vyjadřují se jasně a srozumitelně a říkají jen to, co myslí doopravdy. Dotahují věci do konce. Zachovávají klid i ve chvílích, kdy by se snadno mohli rozčílit. Trestají dítě tak, aby to pro jejich dítě bylo poučením, ne aby se mstili. Rodiče mají být ve výchově přísní, trvat na kvalitních zásadách, ale také zachovat si smysl pro humor, pro radostné chvíle se svým dítětem. Učíme děti, co dělat mají a ne jen, co dělat nemají.

Určitě nás napadne otázka: Proč to dítě pořád zlobí? – Je důležité si tu otázku znovu a znovu klást a ptát se, která ze tří obvyklých příčin dětského zlobení je právě teď při díle:

- Děti zlobí, protože se **nudí**. Mohli byste udělat něco, co jim dává další podněty, aby se podnítila jejich fantazie? Jde o to, aby se vaše děti necítily „jako v kleci“.
- Děti zlobí, protože **se cítí odmítnuté**. Můžete jim věnovat trochu víc plné pozitivní pozornosti a tělesného kontaktu? Poskytněte jim pocit jistoty.
- Děti zlobí, aby **získaly vaši pozornost**. Dávejte pozor na to, zda se neobjeví znamení, že dítě potřebuje více lásky a pozornosti, aby se mohlo chovat správně.

Ale vždy musíte být trpěliví. Nahrazení zlozvyku správným návykem chce čas. Chce to čas, jak u dětí, tak u vás. Trpělivost a čas – na to nikdy nezapomínejme! I nebeský Otec je vůči nám trpělivý a dává nám prostor a čas, abychom své zlozvyky nahradili správným a dobrým návykem. Většina dnešních rodičů nemá na děti čas. Dříve rodiče také mnoho pracovali, ale rodiny byly většinou třígenerační – staří, mladí a vnoučata, a tak na děti přece jen někdo čas měl. Věnujme svým dětem čas, vždyť čas je měřítkem lásky. Slyšel jsem vyprávět jednoho profesora, jaký měl největší zážitek ve své lékařské praxi. Jednou měl operovat 10 letou holčičku. Sestřička řekla divence: „Teď tě už uspíme a potom to bude už dobré, budeš zdravá.“ Holčička řekla: „U nás je zvyk se modlit před spaním.“ A tak se malá pacientka před operací pomodlila. To oslovilo všechny, dokonce i asistenta, který byl v té době hledajícím ateistou, v té chvíli uvěřil v Boha.

Přeji vám hodně radosti ze svých dětí, vnoučat. Ať je váš život Bohu milý.

Váš jáhen Pavel Urban

sváteční krátké počtení

VEBŘAL CHARLES TVRZNIK

Setkal jsem se dnes s lidmi, kteří nedávali pozor na to, co jsem jim říkal, i když zdvořile nasloužili. Také já sám jsem nedával pozor na to, co mě nezajímalo, a myslel jsem přítom na své věci, ačkoliv šlo o důležité věci těch druhých. Pane, Ty to neděleáš.

Ty slyšíš, co Ti říkám, a není Ti to nudné. A i kdyby se mi zdálo, že můj hlas k Tobě nedolehne, víš o mém trápení v rodině i v zaměstnání, o mých obavách ze zítřejšího dne, o všech malichernostech, které jsem povýšil na problémy.

Děkuji Ti za dnešek, který jsi mi dal, děkuji Ti za zítřek, který je přede mnou, děkuji Ti za Tvou pomoc a ochranu. Amen.

(Sešli světlo své)

ZPRÁVY z KCMT

Milí přátelé, komunitní centrum zůstává kvůli další vlně pandemie pro naše obvyklé počty příchozích stále zavřené. Je to zvláštní a smutný pohled na prázdný, tmavý kostel bez lidí, na ztichlou kavárnu, opuštěné klubovny, prostory, kde se to jindy hemží skupinkami dětí i dospělých. Ale máme i pozitivní zprávy z nuceného přerušení provozu – sál KCMT je nově vymalovaný omyvatelnou, velmi dlouho schnoucí barvou (za což patří velký dík Davidovi a Šimonu Mrázkům) a umělý kámen na podlaze jsme nechali důkladně vyčistit profesionální firmou.

Se zavřenými kostely se mnoho farních aktivit přesunulo do on-line prostoru. Bohu díky alespoň za tuto možnost. Než se budeme mocí scházet zase fyzicky, zveme vás ke sledování **YouTube kanálu/kcmtpraha**. Najdete tam vedle bohoslužeb i některé plánované kulturní programy. Jedná se o celoroční projekty Více než kostel a Živé Jižní Město (i za časů korony), které byly podpořeny

Ministerstvem kultury a Městskou částí Praha 11 ve výši 90 a 100 tisíc Kč. Na YouTube najdete také nová Zastavení u Matky Terezy, katecheze pro děti s biblickými postavkami, on-line knižní koutek, písničky, pohádky. Mnoho lidí z farnosti se zapojuje do farních on-line aktivit, za což jsme nesmírně vděční. Pokud vidíte ve farním YouTube kanálu smysl, přihlaste se k odběru a sdílejte jeho obsah s přáteli.

I během prosince by měly pokračovat **nedělní přímé přenosy bohoslužeb ČT**, ale už ne pravidelně každou neděli, některé přenosy budou totiž zajišťovat mimopražská televizní studia.

Během prosince se vám pokusíme nabídnout **možnost nákupu knih z našeho obchůdku**, ať už formou výdejního okénka, nebo možná i klasickým prodejem, jak nám to epidemiologická opatření dovolí.

Chtěli bychom vám také velmi poděkovat za to, že myslíte na svoji farnost i v této pro vás těžké době, a jsme vděční za vaše finanční dary. Kostelní sbírky byly do konce října o 40% nižší než ve stejném období minulého roku, od poloviny října se zavřenými kostely jsou nulové. Přišli jsme zároveň o příjmy ze všech krátkodobých pronájmů. Sjednané pronájmy od konce září a také akce, které nájemci nemohli uskutečnit na jaře a houfně přesouvali na podzim, jsou nyní již zrušeny úplně. Fixní náklady na provoz zůstávají, ty mzdové vzrostou od nového roku o plat pastoračního asistenta, který přestane být placen Arcibiskupstvím. Stejně jako v letošním roce bychom se i v tom příštím měli finančně podílet na úhradě úvěru ze stavby KCMT ve výši jedné měsíční splátky. Děkujeme tedy za vaši štědrost a otevřená srdce.

Účet, kam můžete své dary poslat:
19-9362170227/0100 (Komerční banka),
variabilní symbol je:

1111 obecně na aktivity farnosti
1133 konkrétně pro kostel sv. Františka
1144 pro KCMT.

Všem dárčům vystavíme začátkem příštího roku potvrzení o daňovém odpočtu.

Přeji vám pevné zdraví, požehnanou dobu adventní i vánoční a krásné svátky strávené s vašimi nejbližšími.

Karina Juráková
ředitelka KCMT

„Ach, sladký, maličký Ježíši, vezmi si mé srdce, ať je Ti milým a příjemným příbytkem. Ó, nezměrný Majestáte, jak sladce jsi se k nám přiblížil.“

(Deníček sv. Faustyny 845)

Vánoční svátky bývají často nazývány svátky rodin. Je to dáno především tím, že se lidé doma o Vánocích setkávají a prožívají jistě krásné chvíle. Chceme si ale v tyto adventní dny uvědomit, že ona „rodinnost“ svátku narození našeho Pána Ježíše Krista je dána především velikou starostlivostí našeho Boha Otce o své děti. Posílá svého Syna, aby nás zachránil a vykoupil. Příchod Pána Ježíše na tento svět je opravdu velikým darem Boží dobroty, lásky a štědrosti každému z nás. A právě tato Boží dobrota dává náplň správnému prožití Vánoc. Ano, dáváme si dárky a teď v adventu je buď vymýšlíme, nebo připravujeme. A při tom, aniž bychom chtěli, nutně musíme myslet na toho, koho chceme obdarovat. Je faktem, že v rodinách, které nejsou úplně funkční, se často dávají dárky jaksi z povinnosti. Takové dárky bývají často nákladné, ale darované bez lásky. *Tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, měl v sobě život věčný. (Jan 3, 16)* Naše dary by měly být víceméně odrazem Boží lásky. A protože si takto chceme lásku projevit a zároveň si chceme vzájemně dělat radost, jsme na nejlepší cestě vytvořit z naší rodiny obraz Trojjediného Boha, který právě žije v onom nekonečném společenství lásky. Krásu rodinného života prožívaného v lásce můžeme ještě podpořit (zvláště o Vánocích, ale nejen o těchto svátcích) společnou modlitbou, třeba i společnou písní. Vždyť přece nemusíme vidět všechny díly seriálu *Ordinace v růžové zahradě*.

Také bych rád připomněl, že advent je doba přípravy. Když pak o Vánocích budeme zpívat třeba „Půjdem spolu do Betléma“, je dobré se na tu cestu připravit i dobrým prožitím adventní doby. Obnovujeme v rodinách tradici rorátů účastí na adventních mších svatých ke cti Panny Marie. Až pak přijdeme do Betléma, potkáme tam někoho důvěrně známého – Pannu Marii, jejího snoubence sv. Josefa a především děťátko položené v jeslích, které nás úpěnlivě vybízí: milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.

Přeji radostné a požehnané Vánoce!

František V. Lobkowicz

(Převzato z ABM 4/2014)

Milí přátelé, na těchto stránkách máte možnost poznávat životní příběhy a kréda bratří a sester z naší farnosti. Dlouhé roky je připravuje a ptá se za nás Kateřina Friedová, kterou znáte i jako autorku Slov redakce. A právě Katka se dnes z hostitelky stala hostem a my máme úžasnou šanci nahlédnout do jejího života.

• Co bys o sobě řekla jednou větou?

Nabízí se odpověď: dvacet tři let vdaná, jeden manžel a pět dětí – tři kluci a dvě holky, věkové rozpětí 9–20 let.

• Kudy vedla tvá cesta k Bohu?

Pocházím z Lukavce u Pacova, do kostela jsme začali chodit v mých 10 letech. A v té době také na náboženství. Bylo to ještě 5 let před pádem komunistů. V té době jsem Pána Boha prožívala jako někoho, kdo kdesi existuje, a náboženství jako souhrn pravidel, která jsem se snažila dodržovat. Také jsem pravidelně chodila k přijímání a ke sv. zpovědi.

Po revoluci, kdy mi bylo 16 let, běžel v kině film o Ježíši, zfilmovaný podle evangelia sv. Lukáše. Pamatuji si, že to bylo pro mě první rozhodnutí pro Ježíše. Na konci je totiž úžasná modlitba, která vede k odevzdání života Pánu Ježíši. Tu jsem se velmi opravdově modlila.

Život šel dál a já se dostala na VŠE do Prahy. Jednou mi paní Kristýnka Převrátilová, která má chalupu v Lukavci, ale bydlí v Praze, položila otázku, jestli jsem byla biřmovaná. To jsem chodila už do druhého ročníku. Já samozřejmě nebyla. Zrovna se otvíral další kurz přípravy na biřmování, ještě „pod hlavičkou“ P. Michaela Slavíka, a já a moje kamarádka jsme se tam přihlášily. To byla pro mě další zásadní etapa. Kurz byl veden podle P. Sieverse, naučili jsme se každý den modlit a i rozjímat Písmo, sdíleli jsme se každý týden v malých skupinkách a byli vyučováni v různých tématech. Na konci proběhla modlitba za

Pět generací, Katka první zprava dole, 1976

vylítí Ducha Svatého a my dostali sílu a touhu nežít sami pro sebe, ale Ježíše svým životem dávat i dalším.

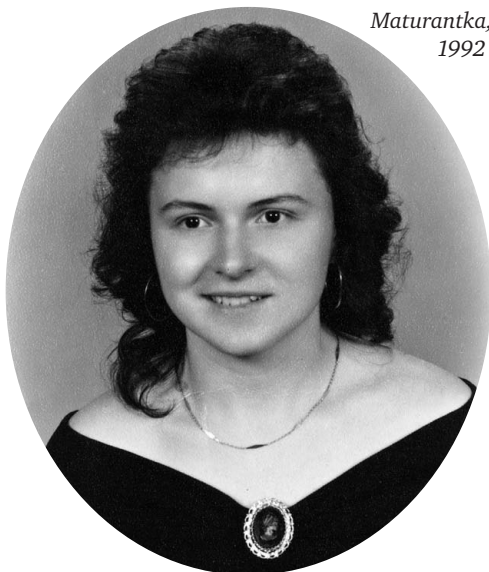
Bylo mi nabídnuto podílet se na dvou dalších kursech. I v Lukavci jsme založily skupinku. To byly pro mě úžasné roky. Během nich jsme začali spolu chodit i s mým manželem a po vysoké škole byla hned svatba.

• Jaké bylo tvoje dětství a kdo tě tenkrát nejvíc ovlivnil?

Jsem nejstarší ze tří sester. Narodila jsem se a žila do 18 let v Lukavci (asi 1000 obyvatel) a moji rodiče, aby nás uživil, měli každý dvě zaměstnání a k tomu jsme měli doma hospodářství. Vzpomínám, jak jsme celé léto každý rok sušili seno, chodili na kopřivy a různé pomáhali na zahradě, co bylo potřeba. Bydleli jsme spolu s rodiči tatínka, kteří měli svůj vejmínek. Brala jsem to jako samozřejmost, že jsou tak blízko s námi. Hodně mých spolužáků to také tak mělo. Ale dnes vidím, jaký to byl dar. I když jsme bydleli na náměstí a blízko kostela, vodívala jsem každou neděli babičku do kostela půl hodiny přede mší, aby se mohla s ostatními modlit růženec. Když pak v mých 15ti letech zemřela, hodně mi scházela. Také nesmím zapomenout na našeho pana faráře P. Františka Karvana CFSsS. Dokázal lidi sjednocovat bez ohledu na víru. Organizoval opravy malých kapliček, sešli se věřící i nevěřící, uvařil se ve velkém guláš a společně se pracovalo. Na faře se scházely děti a on je, právě i nevěřící, učil hrát na flétnu. Ráda vzpomínám, jak jsme každý rok 23. prosince nosili z půdy kostela sošky a vše potřebné ke stavbě betléma, jak byla v kostele při tom zima a jak nám pan farář nabízel sušenky a dobroty. Pomohl vytvářet fajn atmosféru, rád se s lidmi zdravil a zajímal se o jejich život. Po revoluci byl odvolán do Českých Budějovic, byl v řádu petrínů a měl i tam „rozjet“ farní život a zprovoznit chod farnosti. Krátce na to ale zemřel, i když nebyl tak starý, bylo té práce na něho asi moc.

• Kde jsi studovala na střední škole?

Táta prohlásil, že kdybych se měla vdávat, měla bych už po škole něco umět. Takže jsem šla na střední ekonomickou školu do Pelhřimova. I když jsem se pak vdávat nemusela a šla studovat do Prahy, jsem vděčná za praktické věci, které jsem se tam naučila. Už sama v osmé třídě jsem se naučila psát všemi deseti a tuto dovednost pak pod vede-

*Maturantka,
1992*

ním skvělého učitele rozvíjela. Jezdila jsem i na regionální soutěže a ve čtvrtém ročníku i na celostátní. To jsem soutěžila i v těsnopisu a ve stenografii. Také na tomto oboru jsme se učili tři cizí jazyky.

• Jak jsi přišla do naší farnosti?

Ve druhém ročníku na vysoké škole jsem nedostala kolej. Poprosila jsem paní Převrátilovou, jestli by mi nesehnala u někoho možnost bydlení. Nabídla se paní Samková, samy měly s dcerou dvougarsonku a nevadilo jim se ještě uskrovnit. Naštěstí jsme ten rok měli na škole tak dobrý rozvrh, že jsem mohla přijet až v pondělí ráno rovnou do školy a ve středu odejít ze školy rovnou na autobus domů. K tomu jsem ještě v úterý večer chodila s Maruškou na přípravu na biřmování ke sv. Františkovi. Díky službě dalším biřmovancům jsem pak v týdnu chodila dál sem, a protože manžel je také z Jižního Města, zůstala naší farností právě tato.

• Jak si tě našly Fchodoviny?

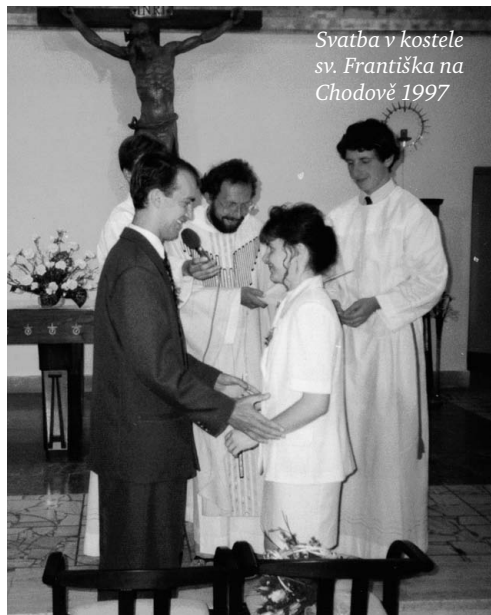
Bylo to ještě za redakce Radka Tichého, někdy v roce 2005. Měl hodně starostí ve farnosti a nestihlo se vydání jednoho čísla Fchodovin. Bylo mi to líto, nabídla jsem mu pomoc a začala jsem připravovat rozhovory. První byl s P. Petrem Svobodou – vojenským kaplanem, který v tu dobu vypomáhal v kapli sv. Ludmily v Modletické ulici.

Po nějaké době, v roce 2007, Fchodoviny převzal Martin Flosman, ale ten po dvou letech z farnosti odešel. Tehdejší farář P. Michal Bator mne oslovil, že nemá nikoho, kdo by to mohl převzít, a tak jsem to nakonec přijala. Po domluvě s Pepou Karhanem, skalním grafikem Fchodovin, jsme rozjeli další 10letou historii existence našeho farního zpravodaje. Bylo to na začátku roku 2009, kdy jsme vydali dvojčíslo 2009/2–3, kvůli scházejícímu druhému číslu.

Před rokem mi ale přišlo, že bych měla už z pozice šéfredaktorky odejít, už jsem ztrácela nápady, elán a počáteční nadšení. A bylo to dobře. Vidím, jak se Fchodoviny pod novým vedením posunuly dál.

• Jak ti pomáhá víra ve tvé práci?

Pracuji jako asistentka pedagoga na základní škole. Vnímám, že ani ne tak víra, ale osobní vztah s Bohem mi pomáhá v mé práci. Protože má víra není jen souhrn pravidel, naučené biblické příběhy, povinnost chodit v neděli do kostela, jednou do roka ke zpovědi. Ale díky pravidelnému osobnímu setkávání a odevzdávání se do Jeho náruče se snažím s Ním být pořád. Doufám, že to ze mě také lidé „cítí“. Ráda bych byla Jeho nástrojem všude tam, kde jsem. Myslím, že je to ale potřeba nejvíce v rodině, kde to jde zároveň i nejhůře.

*Svatba v kostele
sv. Františka na
Chodově 1997*

Svatost biřmování, 1994

• Co ti Fchodoviny daly a vzaly?

Nejvíce radosti jsem měla z rozhovorů. Jsem vděčná všem, kteří mi ochotně otevřeli svá srdce, neměli obavy s tím, že jdou s kůží na trh. Vzniklo mezi námi přátelství, kterého si moc vážím a děkuji za něj. Radost mi také dělá zpětná vazba, co se týče rubriky Slovo redakce. Tu jsem původně ani nezamýšlela zavést. Jen jsem chtěla v prvním čísle napsat něco, co jsem pokládala za důležité.

• Kde čerpáš sílu? Odpočíváš vůbec?

Jsem Pánu vděčná, že mám docela dobré zdraví a že mi dává sílu se o vše, co je na mé straně za povinnost, postarat. Přes školní rok na odpočinek čas nemám, zastavím se kolikrát až večer před spaním. Ale nejvíce načerpávám sílu o prázdninách. Nejraději jezdíme na 5–6 týdnů na chalupu do Krkonoš.

• Co pro tebe znamená farnost?

Vítám snahu od kněží, vedení KCMT a dalších nás propojit. Za co jsem však vděčná, je, že se mohu setkávat každý týden ve skupince Modlitby matek. Vidím, jak je důležité mít někoho, s kým se můžeme společně svěřovat Pánu a s kým se společně modlit. My konkrétně za své děti, kmotřence, manžele. Ještě s malými dětmi jsem začala tehdy ze Spořilova jezdit na naši faru každou středu dopoledne. Byla jsem pak asi 12 let vedoucí tohoto maminkovského společenství. To byla pro mě také velká posila.

• Máš oblíbený verš v Písmu, modlitbu?

Založila jsem si malý sešítek, do kterého si vpisuji verše, které mě oslovily. Když přijde krize, období smutku, pročítám si je a vždy se najde něco, co mě v té chvíli zase „nakopne“. Také si do něj vlepuji

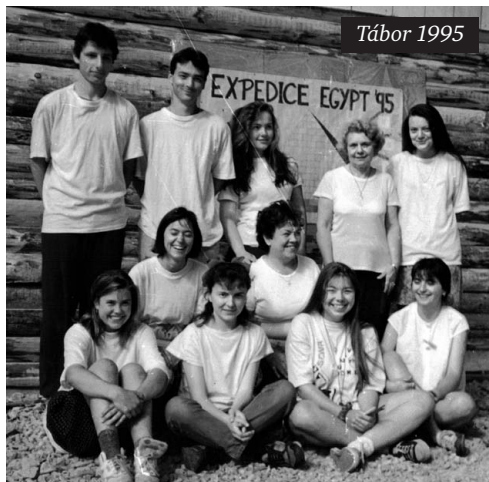
úryvky z Katolického týdeníku, různé myšlenky z rozhovorů, citáty a slova papeže Františka. Můj oblíbený verš je z Fil 4,4–7: „Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! ... Netrapte se žádnou starostí.“ Ráda se modlím modlitbu k P. Marii Pod ochranu Tvou a také modlitbu sv. růžence.

• Kdo je tvůj oblíbený světec?

Jsem nadšená a oslovená každým světcem, o kterém se něco více dozvím. Nedávno to bylo o svatém Serafímovi. Dlouhá léta je to ale P. Pio. Tento rok jsem o něm četla knihu Zázraky otce Pia. A v neposlední řadě jsou to různí lidé, o kterých se dozvím, jak žili pro druhé v koncentračních táborech nebo komunistických lágrech.

• Podělíš se s námi o své životní motto?

Je třeba žít s čistým svědomím. Pokud je to možné, mít s ostatními lidmi vyřešené vztahy, mít vše odpuštěno nebo se o to s Boží pomocí snažit. Je třeba mít „čistou“ přístupovou cestu k Pánu. Pokud možno v každé chvíli, nenechat něco „hnít“. Tento svět nám nemůže dát radost a pokoj, po němž naše duše touží. Žádný člověk nás nechápe a nemiluje tak jako Bůh. U Něho je nám nejlépe, On je pravý a nekonečný zdroj pravé radosti a pokoje. Ale je třeba o tento vztah s Ním také pečovat.

Milá Katko, děkuji ti, že jsme směli být hosty ve tvém životním příběhu. Patří ti i velké díky za (možná ne tak viditelné) velké množství práce, námahy a času, které nezištně dáváš ostatním. Těším se, že se budeme my všichni dál poznávat a navzájem obohacovat a podporovat na cestě k našemu Otci.

Ptala se Blanka Pitřincová

KŘESŤANSKÁ RODINA má být „domácí církví“

Všichni rozumní lidé uznávají, že spořádaná rodina je základní buňkou lidské společnosti a jako taková má neobyčejný význam jak pro církev, tak pro společnost. Křesťanští manželé, pokud plně žijí svou víru, projevují a potvrzují svým životem nerozlučnost a přímo posvátnost manželského svazku. Tím podávají světu cenné svědectví o potřebě a síle evangelia a současně morálně silně narušené společnosti jsou příkladem, neboť pomáhají těm, kdo hledají pravdu.

Církevní otec Tertulián se ptal: *Jak mám popsat štěstí onoho manželství, které spojuje církev, posiluje oběť a stvrzuje požehnání, které oznamují andělé a které uznává Otec?... Jaké je to pouto: dva věřící s jednou nadějí, s jedním způsobem života, v jedné službě. Oba manželé jsou služebníky jednoho Pána.*

Spolubytí muže a ženy v manželství může ovšem narazit na překážky, jimiž jsou např. nedostatek vzájemné lásky a ohleduplnosti, nevládnuté sobectví a neochota chápat partnera. K tomu přistupují vlivy liberálního okolí, stoupající snadná rozvodovost, nerozeznávání dobra a zla jakož i ignorování zásad Desatera. Sv. Augustin napsal: *Dějinná situace, v jaké žije rodina, stojí před námi jako směsice světla a tmy, neboť se střetávají dvě lásky: láska k Bohu, jdoucí až k pohrdání sebou, a láska k sobě, jdoucí až k pohrdání Bohem.*

Mimořádné zasedání biskupské synody v roce 2014 jednalo o pastorační rodiny v podmínkách dnešní evangelizace, které se za českou církev zúčastnil arcibiskup Jan Graubner. Ve svém ohlédnutí za jejím průběhem uvádí, že v Evropě rodinu oslabuje ekonomický způsob života, zaměstnání jednoho z manželů mimo domov, dále válečné

události a jiné rozkladné vlivy. Většina biskupů souhlasila, že hlavním kořenem rodinných problémů je nedostatek víry. Nejde jen o náboženskou vzdělanost, která je celosvětově velmi malá, nebo o zbožnost, která je někde tradičně silná, ale o praktický život s Bohem. Tady je velký prostor pro evangelizaci. Chybí-li ve vztazích Bůh, který je Lásky, pak chybí to podstatné, na čem šťastná rodina závisí. Arcibiskup Graubner doporučil vyzvat naše rodiny k práci pro jiné a k rozvíjení misijního ducha. Proto vítá zapojení věřících manželů do různých hnutí a společenství, kde pracují nejen pro sebe, ale i pro své okolí. Pokud jde o kněžskou pastorační práci, lidé by měli zvát do svých rodin kněze ke společné modlitbě a rozhovorům o Bohu, o předávání víry dětem atd. Farní společenství mohou být velkou rodinou a nabízet prostor zraněným manželským pářům, pomáhat v uzdravení partnerských vztahů a objevování křesťanských hodnot. Synoda doporučila pořádání formačních kurzů animátorů rodin, stejně jako máme animátory mládeže; nemlčet, když jsou rodiny vedoucími činiteli odsunuty stranou a naopak jsou zvýhodňováni ti, kdo odmítají sňatek a neposkytují tak dětem stabilní rodinné zázemí. Lidé by měli objevit to, že Bůh je miluje, protože jedině pak budou schopni sami milovat a odmítat vše, co vzájemnou lásku ničí. Arcibiskup zdůraznil, že pouhé lidské síly na budování šťastné rodiny nestačí, a tak je třeba využít plnou Boží přítomnost. Když se rodina naučí žít s Bohem, hovořit s ním v modlitbě, naslouchat jeho slovu a uvádět je do života, stává se svědkem obdivuhodných Božích skutků.

V této souvislosti můžeme mluvit o „domácí církvi“, kterou tvoří otec, matka, děti, případně příslušníci starší generace prarodičů. Tam vládne tajemná jednota myslí a činů, posiluje její členy a umožňuje rození nových občanů lidské společnosti žijících podle křesťanských pravidel. Rodiče mají být slovem i příkladem prvními hlasateli víry pro své děti a v každém z nich podporovat a rozvíjet jeho vlastní povolání. Podle toho, jak křesťanská rodina přijímá evangelium, stává se pro své členy i pro okolní svět duchovně plodným společenstvím. Pavel VI. řekl: *Rodina stejně jako církev se má stát prostředím, v němž se předává a z něhož vyzařuje evangelium. Proto také v rodině, která si je svého poslání vědoma, všechny její složky evangelizují a jsou zároveň evangelizovány. Rodiče učí*

nejen své děti základům víry, ale i sami zakoušejí její vliv. Taková rodina se stává hlasatelkou Kristových ideálů i jiným rodinám a celému prostředí, ve kterém žije. Proto praktický apoštolát závisí do značné míry na působení „domácích církví“ jako odpověď na Pánovu výzvu Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu. (Mt 16, 15)

Když apoštol Pavel přišel do Korintu, setkal se s Židem Akvilou a jeho manželkou Priscillou, kteří už dříve přijali křesťanství a vyráběli stany, takže u nich pracoval. V listu Římanům (16,3) je chválí pro jejich horlivost v šíření víry jako vzácné a obětavé křesťany a píše, že pro něho nasadili dokonce i život. V jejich domě se shromažďovali křesťané, modlili se a vzájemně se posilovali, aby obstáli před tlakem pohanského okolí. Pavel uznává jejich zásluhy a projevuje jim vděčnost nejen za sebe, ale i za všechny obce pohanokřesťanů. Když si uvědomíme, že i my žijeme v podobném prostředí jako tyto manželé, snažme se jejich příklad napodobit a dát své síly a možnosti k dispozici svým bližním.

Matka Tereza žila stále v Boží přítomnosti a rodičům nejen v Indii radila, aby se pokoušeli vnést vědomí Boží přítomnosti do svých rodinných společenství; neboť rodina, která se společně modlí, drží pospolu a upevňuje svou jednotu. *V rodině se její členové musí učit společné modlitbě. Ovocem modlitby je víra, ovocem víry je láska, ovocem lásky je služba a ovocem služby je pokoj.* Z jejich slov vyplývá, že tak vzniká pravé osobní společenství všech členů, spočívá v tom skutečná služba životu a aktivní účast na kladném vývoji společnosti a zároveň účast na životě a poslání církve. Žádný člověk nemůže žít bez lásky, jinak chybí jeho životu smysl. Proto křesťanský žijící rodina je vlivem Ducha Svatého inspirována vnitřní a trvalou dynamikou, která ji vede k stále hlubšímu a trvalejšímu společenství, a do srdcí jejích členů se vlévá světlo příslibené Pánem. To posiluje nejen jednotu, ale vede k silnému vědomí nerozlučitelnosti a úplné vzájemné věrnosti manželů. Církev vyvrací mylné názory těch, kdo pokládají za těžké nebo přímo nemožné připoutat se na celý život k jednomu člověku a otevřeně se posmívají závazku manželů naplňovat slib daný před oltářem. Neboť při slavení svátosti manželství dostávají muž a žena podle Kristových slov *nové srdce* a sílu zůstat při všech zkouškách, těžkostech a pokušeních vytrvalí a věrní. Tak jsou ve světě malým, ale cenným zna-

mením podobné věrnosti, jakou Bůh miluje v Ježíši Kristu všechny lidi a každého člověka. Cenné svědectví vydávají i manželé, které jejich partner opustil, a přesto silou víry a křesťanské naděje nenavázali žádné jiné spojení.

Papež Jan Pavel II. ve své apoštolské exhortaci na toto téma podtrhl, že budoucnost světa závisí na rodině. Proto je přesvědčen, že *od synů a dcer církve musíme v tomto směru vyžadovat zvláštní úsilí, neboť znají hloubku podivuhodného Božího plánu, a mají tedy o důvod více, aby se celým srdcem ujal rodiny v této době zkoušek a milosti*. Z jeho dalších slov vyplývá, že je proto třeba rozpoznávat nebezpečí a zla, která rodinu ohrožují, a bojovat proti nim. Souvisí to s vytvářením ovzduší příznivého pro její rozvoj a růst, aby si uvědomila, jaké zdroje síly jí poskytuje prožívaná důvěra ve stálou Boží pomoc, která k ní přichází i prostřednictvím obce křesťanů. Tento papež svatého života vyzývá v závěru listu všechny křesťany, aby upřímně a odhodlaně spolupracovali se všemi lidmi dobré vůle, kteří berou vážně svou odpovědnost za tuto službu rodině. *Ve věrnosti k hodnotám evangelia a člověka a při respektování oprávněného pluralismu iniciativ můž*

etaková spolupráce přispět k rychlejšímu a plnějšímu povznesení rodin. Z tajemného Božího úradku žil v rodině skrytě Boží Syn, a tak je vzorem a příkladem pro všechny křesťanské rodiny. Toto společenství, jediné v celém světě, trávilo anonymní a tichý život v malém palestinském městečku, sužováno chudobou, pronásledováním a vyhoštěním, a přesto vznešeně a čistě oslavující Boha.

Tato slova nejvyššího pastýře církve nás ujišťují, že Svatá rodina neodepře pomoc křesťanům žijícím v manželství, bude jim pomáhat ve věrném plnění povinností, ve snášení úzkostí a útrap a v radostném uskutečňování jim určeného Božího plánu. Jako vhodný pomocník se za všech okolností osvědčuje sv. Josef, „muž spravedlivý“, který velkodušně pomáhá rodinám v jejich potřebách, chrání je a posiluje. Panna Maria je nejen Matkou obecné církve, ale i církvi „domácích“ jako pokorná služebnice, která přijala Slovo, které se stalo Tělem a které jako nadpřirozenou sílu přijímáme ve svátosti eucharistie.

■ **P. Miloslav Fiala OPraem.**
(Převzato ABM, 4/2014)

ZASVĚCENÍ RODINY BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

*Pane Ježíši,
do Tvého Božského Srdce,
probodeného pro naši spásu,
s důvěrou vkládáme naši rodinu.*

*Pokorně Tě prosíme,
ať nás Tvé nekonečné milosrdenství
ochraňuje před zlým duchem
a před hříchem
a dovede nás do nebe.*

*Který žiješ a kraluješ
po všechny věky věků.
Amen.*

JEŽÍŠI, DŮVĚŘUJEME TI!

zprávičky z Farní charity

Naše pečovatelka Monika si na podzim koupila nový kožich z umělé kožešiny. Je na něj moc pyšná a důvěrně ten kabát nazývá moje „Ovce“. Musím konstatovat, že jí „Ovce“ moc sluší. Monika ji ráda a často nosí.

Máme v péči manžele Jana a Jarku. Bydlí tady na Jižním Městě v panelovém domě. Oba manželé trpí Alzheimerovou nemocí, a jsou proto hodně zmatení. Naši pečovatelé o ně pečují čtyři hodiny denně včetně víkendů a svátků. Postarají se, aby se pan Jan s paní Jarkou najedli, umyli, převlékli do čistého. Chodí s nimi nakupovat a na procházky. Myjí nádobí, perou jim prádlo a udržují domácnost v relativní čistotě.

Monika s „Ovcí“ se k manželům vydaly na návštěvu. Po příchodu Monika „Ovci“ ustálila v předsíni a šla do služby. Vykoupala nejdřív paní Jarku, potom pana Jana. Udělala jim snídani a nechala je v kuchyni, aby se v poklidu najedli. Sama šla dát prádlo do pračky, uklidit v koupelně a na záchodě. Úklid jí zabral nějakou chvíli. Když se vrátila zpátky do kuchyně, našla tam jen pana Jana, který za zvuků Oldies radia spokojeně pochrupeval ve svém oblíbeném křesle. Nechala ho klimbat a vydala se za paní Jarkou. Plánovala ji vzít na procházku a na menší nákup. Klientku našla v obývacím pokoji. Seděla na pohovce a byla spokojeně zachumlaná v Moničině „Ovci“. Monika nám potom vyprávěla, že v tom okamžiku nevěděla, jestli se má smát, nebo plakat. Následovala sáhodlouhá debata s paní Jarkou, která byla skálopevně přesvědčená, že ten kožich je její. Našla ho přece viset v jejich předsíni. Nakonec se „Ovce“ vrátila právoplatné majitelce. Paní Jarka ji vydala se slovy, že už se zahřála, tak ať se prý Monika také ohřeje. Dámy se oblékly a vydaly se na procházku.

Když nám tu historku Monika potom v kanceláři vyprávěla, vybavila se mi podobná historka. Jenom v ní šlo o zdravotní sestřičku a zimní bundu. Ta klientka, která si ji chtěla před lety

přivlastnit, nedávno zemřela. Starali jsme se o ni dlouhá léta, po která se její Alzheimerova choroba pomalu zhoršovala. Tak mě ta vzpomínka na dlouholetou klientku zahřála na duši.

Možná se ptáte, jak se v Charitě potýkáme s další vlnou pandemie? Tentokrát je situace daleko lepší než na jaře. Byli jsme totiž připraveni. Měli jsme a máme dostatek ochranných prostředků, pracovní postupy byly vytvořené, pouze jsme je znovu zavedli do naší praxe. Měli jsme už nemocné klienty i zaměstnance, také několik lidí v karanténě, ale pracujeme bez přerušení dál. V září a říjnu se nám podařilo přijmout nové zaměstnance, takže máme po dlouhé době opět plný stav. Je to možná zvláštní, když je situace taková, jaká je. Po dlouhé době ale vnímám mezi pracovníky velickou pohodu a jsem za to vděčná svým spolupracovníkům i Hospodinu.

Blíží se Vánoce a po nich tradiční Tříkrálová sbírka. Samozřejmě stále doufáme, že bude možné sbírku uspořádat v její tradiční podobě a tři králové budou mít možnost vyjít s požeňným do ulic. Zvu tedy všechny vedoucí skupinek koledníků, aby se mi ozvali. Vše připravíme na tradiční koledování. Rozhodnutí, jakou podobu bude koledování mít, závisí na aktuálních opatřeních.

Po dlouhé diskusi jsme se rozhodli, že tradiční perníčky z hygienických důvodů letos péct nebudeme. Omlouváme se všem, kteří se na ně každý rok těší. Nemějte strach, pokud nebude možné Tříkrálovou sbírku uskutečnit tradičním způsobem, bude možné přispět převodem na účet. Budou k tomuto účelu zřízeny portály na webových stránkách sbírky.

Můžeme přispět i přímo naší Charitě Praha – Chodov, převodem peněz přímo na provozní účet číslo **7450400257/0100**. Můžete samozřejmě poslat finanční příspěvek i na číslo účtu naší veřejné sbírky, které je zveřejněno na webových stránkách www.charitapraha4.cz

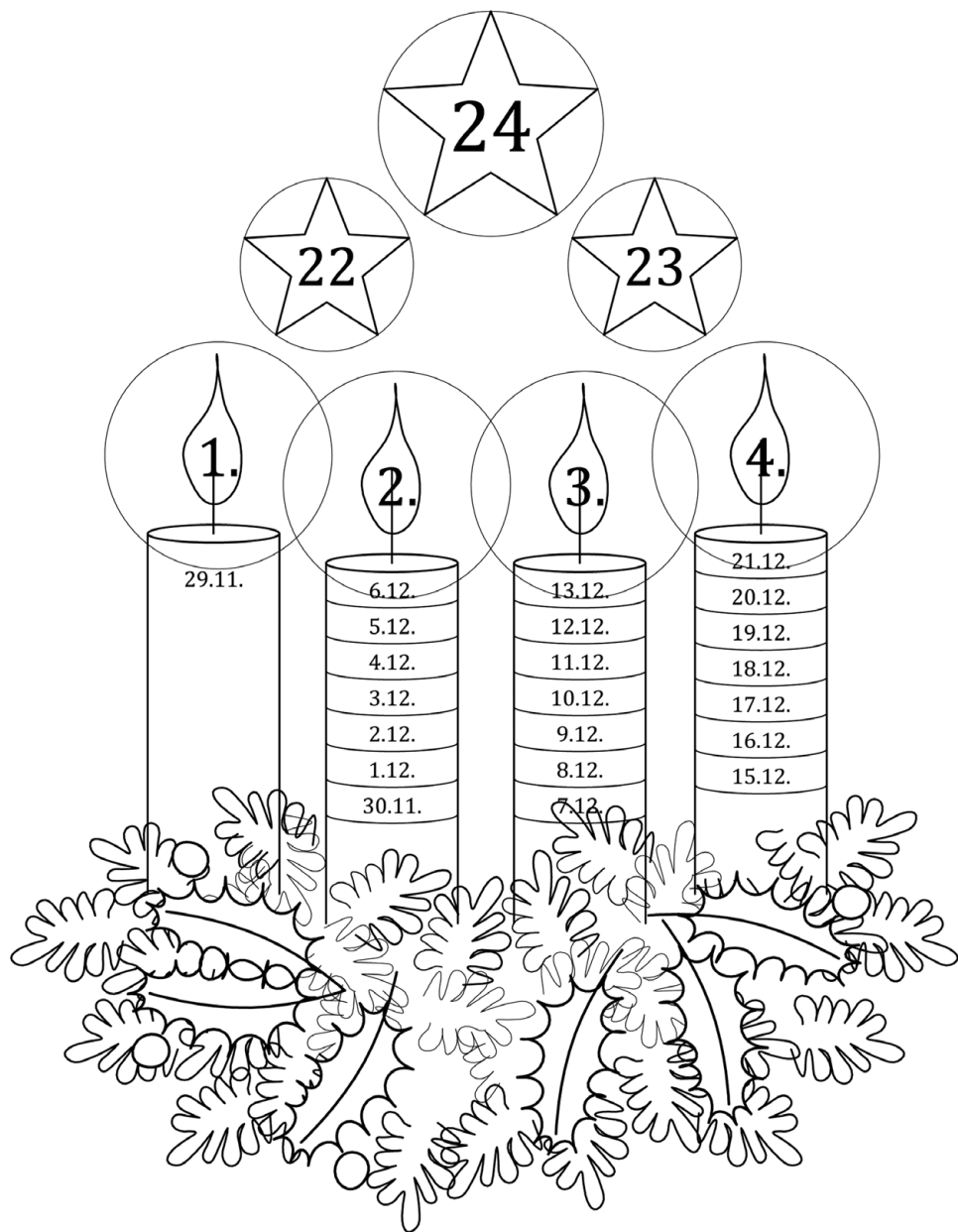
Za všechny dary předem děkujeme.

*Přeji vám pokojný vstup
do nového církevního roku
a krásný advent.*

Eva Černá

Milé děti, už se těšíte na Vánoce? A také počítáte jednotlivé dny, které ještě do Vánoc zbývají? Jistě znáte adventní kalendáře s 24 okénky ukrývajících dobrotu na každý den od 1. prosince do Štědrého dne 24. prosince. V kostele také čekáme, až se mezi námi Ježíšek narodí, a těšíme se na Něj. Zapalujeme postupně 4 svíčky, o každé adventní neděli jednu navíc a vy si je nyní můžete postupně vybarvovat.

Ahoj holky a kluci, nadcházející advent bude asi trochu jiný, tak jako je jiný celý letošní rok. Ale nebojme se toho, ostatně Maria a Josef prožívali čekání na Ježíšovo narození také zřejmě jinak, než si představovali. Pojďme si připomenout, jak to tenkrát vlastně bylo, snad nám adventní čekání lépe uteče.

PUTOVÁNÍ DO BETLÉMA U každé otázky vyberte správnou odpověď a příslušné písmenko zaneste do tabulky. Pokud budete luštit správně, dozvíte se, co vlastně znamená jméno města Betlém.

1 Ve které zemi dnes leží město Betlém?

- Egypt K
- Itálie S
- Izrael M

2 Odkud Maria a Josef na svou cestu vycházeli?

- z Jeruzaléma A
- z Nazareta Ě
- ze Sionu U

3 Kdy se toto putování odehrálo?

- cca 100 let před našim letopočtem L
- cca kolem roku 0 S
- cca kolem roku 100 našeho letopočtu N

4 Proč se vlastně vydali na cestu?

- Josef hledal nové odbytiště pro svoje výrobky I
- byli pozvaní na svatbu příbuzných R
- kvůli nařízenému sčítání lidu se šli dát zapsat, protože Josef pocházel z Betléma T

5 Jak dlouhá jejich cesta byla?

- 15 km A
- 50 km L
- 150 km O

6 Jak dlouho Marii a Josefovi cesta trvala?

- 1 den M
- 3 dny S
- 1 týden CH

7 Kudy Josef s Marií šli?

- přes poušť L
- přes hory a doly K
- pluli po řece T

8 Jaké dary přinesli mudrcové malému Ježíškovi?

- zlato, stříbro, drahé kamení O
- šperky, oslíka a velblouda Z
- zlato, kadidlo a myrhu E

9 Čím se do historie zapsal Herodes?

- dal zapálit Řím J
- dal povraždit malé chlapce ve věku do dvou let v Betlémě a okolí B
- zákonem, který trestal krádež useknutím ruky L

10 Proč vlastně přišli mudrcové do Betléma?

- přišli se poklonit nově narozenému králi – přivedla je hvězda a proroctví A
- Josef pro ně měl vyřezat truhly Z
- šli náhodou kolem cestou ke Středozemnímu moři C

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10

Tak jak se vám to podařilo? Nesouvisí význam jména města, kde se Ježíš narodil, s tím, co se bude dít o Velikonocích? Přemýšlejte a zkuste si o tom doma popovídat ☺.

Těším se příště Blanka

MOJE ZKUŠENOST SE SLEDOVÁNÍM MŠE V DOBĚ KORONAVIRU

V době koronaviru navštěvuji většinou mši svatou jen pomocí internetu, případně televize. Říkám „jen“, protože cítím, že ne všech aspektů fyzické přítomnosti v kostele je možné dosáhnout. Chybí zejména blízkost Ježíše v eucharistii a společenství věřících. Nic však není úplně ztraceno. Oltář, na němž je přítomen Ježíš v eucharistii, je sice relativně daleko, za několika zdmi, ulicemi, parky, ale On tím omezen není. Hledá mne a já hledám Jeho. V duchu se přenáším tam, kde probíhá bohoslužba, obraz na monitoru říká jen, co se tam odehrává. Obrázek není On, snažím se být s pomocí internetu v duchu tam, kde On je.

Neříkám, že se mi to plně daří po celou dobu mše. Jistě je to méně důležité během bohoslužby slova, protože čtené Boží slovo lze přenést, Jeho přítomnost „ve slově“ je úplná všude tam, kde slovo zazní. Se společenstvím věřících už je to horší. Ty mohu vnímat jen skrze údaj o počtu připojených. Paradoxně se však do mě vždy vkrádá pocit, že současně se sledovanou mší se konají tisíce dalších po celém světě. Nejsem-li uzavřen v kostele na konkrétní mši, mohu lépe vnímat tuto situaci světa.

Mši svatou lze jistě také sledovat jen z obrazovky, (nemyslím tím sledování mše jako filmu), vžít se do jejího průběhu, jejích modliteb. I to má svou hodnotu, i tak to platí. Ostatně navenek vstávám, sedám stejně jako ti, kteří se v duchu do kostela nepřenášejí. V této souvislosti mám ještě jednu možnost, jak se s Ježíšem setkat a přijmout ho, buď v závěru mše formou duchovního svatého přijímání, nebo ve vyhrazených hodinách v kostele konkrétním přijetím eucharistie.

Viktor Fried

SILVESTROVSKÁ POUŤ 31. 12. 2020 / 13.00–24.00 *Via Sancta Mariana*

Ke cti Matky Boží Panny Marie a za národ putujeme na mši sv. 1. 1. 2021 od 12.00 k Palladiu země české z Prahy do Staré Boleslavi

Pojďte s námi po svatojakubské cestě k místu zrození svatého Václava pro nebe na nejstarší poutní místo naší země. Mši sv. celebruje kardinál Dominik kardinál Duka, spolu s koncelebranty.

Možnost připojit se k pouti:

- 20.45 U zvonice, Dřevčice
- 18.30 u Lesoparku, Praha 19 – Kbely
- 16.15 Klíčovský park, Praha 9 – Klíčov
- 14.00 kostel sv. Cyrila a Metoděje, Praha 8 – Karlín
- 13.00 Staroměstské náměstí, Praha 1

Trasa měří 26 kilometrů, má 44 zastavení k modlitbě (loretánské litanie).

Více na: www.viasantamariana.cz.

Zve Jitka Černá

Komunitní centrum Matky Terezy

KOŽE NEMŮŽETE K NÁM TAK PŘILÉPĚT, JAK K NÁM.

ROZHOVORY
DIVADLO
ŽIVÝ BETLÉM
VIDEOPRODUKCE

Více než kostel
programy na YouTube / kcmtpraha

Zastavení u Matky Terezy
ROZHOVORY SE ZAJÍMAVÝMI HOSTY NAD AKTUÁLNÍMI TÉMATY

- 15. 10. – Jiří Grygar
- 12. 11. – Ondřej Kobza
- 3. 12. – Ondřej Boháč

Divadlo

- 19. 11. – Středověká Mysteria – teatr Viti Marčíka

Živý Betlém

- 28. 11. – Staroplnzenecký Živý Betlém na Jižním Městě

Videoprodukce

Adam Josefus • Magdalena Zindulková
• Vlasta Hamalová • František Čech

DIVADLO
PRO SKLEP
VIDEOPRODUKCE

Komunitní centrum Matky Terezy

KOŽE NEMŮŽETE K NÁM TAK PŘILÉPĚT, JAK K NÁM.

ADVENTNÍ PROGRAM
DIVADLO
HUDBA
KONCERTY

Živé Jižní Město ... i za časů korony
programy na YouTube / kcmtpraha

Divadlo

- 15. 10. – Větrná pohádka – teatr Pavla Šmída

Hudba

- listopad – ARCHI – smyčcový orchestr
- 8. 11. – Trio Kaphé (flétna, fagot, klavír)

KONCERT

- 29. 11. – Vivat Flauto (flétnový soubor pod vedením Blanky Vysloužilové)
- 6. 12. – Popelka Nazaretská – Václav Renč
- 13. 12. – Zpátky do Betléma – teatr Pavla Šmída
- 20. 12. – Irena Budweiserová a Jakub Racek (kytara)

Adam Josefus • Magdalena Zindulková • Vlasta Hamalová
František Čech

DIVADLO
PRO SKLEP
VIDEOPRODUKCE

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- **7. 12.** od 19.30 hod. – **setkání společenství Hnutí fokoláře** – na Skypu. Slovo života na prosinec: „Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál?“ (Žalm 27,1) Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949
- **středa Spolu s Biblií na Skypu.** Odkaz na skupinu na Skypu: <https://join.skype.com/O5MJEr6BAnNx>
- **čtvrtek v 19 h. online setkání nad evangeliem** s P. Františkem (ozvěte se mu předem na mail).
- **pátek – bohoslužba slova** v 9 h. v KCMT (sejdeme se 4., 11., 18. 12), následné posezení u kávy prozatím zrušeno. Jana a Viktor Friedovi.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

- **3. 12. / 19.00 – ZMT: Ondřej Boháč nejen Zvoník od Matky Boží.** Setkání s ředitelem Institutu plánování a rozvoje Prahy. (YouTube kanál)
- **23. 12. – Betlémské světlo.** Pokud to bude možné, pak bude k dispozici v obou kostelích. Sledujte web a FB pro bližší informace.
- **Roráty** – čtvrtek v 6.45 (přenos na YouTube).
- **Adventní duchovní obnova** – každé úterý v 18.45 v kostele sv. Františka (také přenášeno na YouTube) na téma „Bůh se stal člověkem“. Obnovou provází P. Michael a František.
- **Speciální zpovědní den v adventní době letos kvůli nařízeným početním omezením nebude,** využijte prosím možnost svátosti smíření v časech, kdy jsou kostely otevřeny k individuální návštěvě.

ADVENTNÍ PROGRAM NA YOUTUBE KANÁLU

- **Adventní zastavení s flétnovým souborem Vivat Flauto**
- **Bílá velryba** (loutkové divadlo z kufru), hraje soubor Loutky v nemocnici.
- **Zpátky do Betléma** – divadelní zastavení s teatrem Pavla Šmída.
- **Irena Budweiserová a Jakub Racek** – adventní koncert.
- **Staroplnzenecký Živý Betlém.**

Programy budou skutečně podle aktuálních opatření souvisejících s COVID-19. Termíny adventních programů budou upřesněny. Sledujte prosím web a ohlášky. Přehled vánočních bohoslužeb najdete na www.kcmt.cz/bohosluzby

Z důvodu změny v epidemiologických opatřeních může dojít ke změně programu nebo data konání.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

- **Všeobecný úmysl:** Život modlitby
- **Národní úmysl:** Za nenarozené, nechtěné a zneužívané děti – ať na přímluvu sv. Ludmily každého přijímáme s vděčností a úctou k Bohu za dar života.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** Bohoslužba je přenášena na YouTube kanál kcmtpraha.

Speciální zpovědní den v adventní době letos nebude, využijte prosím možnost svátosti smíření v časech, kdy jsou kostely otevřeny k individuální návštěvě.

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	fara@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	fara@kcmt.cz
P. František Čech (farní vikář)	731 124 507	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpaha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: **Sberbank 4200060575/6800, Komerční banka 19-9362170227/0100****Příští uzávěrka bude 15. prosince 2020.**

Náklady na 1 výtisk 14 Kč.

fchodoviny@kcmt.cz

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2020 / ročník 19 • redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory)

• korektury: Anežka Králová, Lenka Doležalová • typografie: Josef Karhan • foto: Aní Procházková a spol.

• za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tiskne: TLAMA design